

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM1210009001

ชื่อลำน้ำ แม่น้ำแม่กุง เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ แม่น้ำสาขา วันที่สำรวจ: 16 มิถุนายน 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 9 แม่กุงน้อย ตำบล หุ่นต้อม อำเภอ สันป่าตอง จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา					พิกัดสิ้นสุดปัญหา															
X(UTM)	493052	Y(UTM)	2055681		X(UTM)	492981	Y(UTM)	2055491												
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา			กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง													
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา			12.0		3.5		1:1.5													
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา			10.0		3.0		1:1.5													
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา																				
- ทางน้ำเปิด			-		-		-													
- สะพาน			5.0		3.0		ความยาวของตอม่อ		8.0	เมตร										
							จำนวนตอม่อ		3	ช่อง										
- กรณีท่อลอด		ท่อกลม		เส้นผ่านศูนย์กลาง		-	เมตร		ยาว		-	เมตร		จำนวนท่อ		-	ช่อง			
		ท่อเหลี่ยม		กว้าง		-	เมตร		สูง		-	เมตร		ยาว		-	เมตร		จำนวนท่อ	
- อื่นๆ			-																	
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา			10.0		3.0		1:1.5													

วัสดุที่ใช้ตาดผิวของลำน้ำ

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ 10 -1000 เมตร

การตาดผิวของลำน้ำ ไม่ตาดผิว

ลำน้ำแม่กุงไม่มีการตาดผิวลำน้ำ

ปกคลุมด้วยผิวดินตลอดช่วงของลำน้ำ

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย

ความถี่ที่เกิดความเสียหาย 2-4 ปีครั้ง

ระดับความเสี่ยง น้อย

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำต้นเขิน) วัชพืช (มีวัชพืชเจริญเติบโตตลอดช่วง และมีพืชจำพวกผิวน้ำเติบโตเต็มผิวน้ำของลำน้ำแม่กุง)
- > โดยมนุษย์ จาก อื่นๆ (ในช่วงหน้าฝนจะมีสิ่งปฏิกูลไหลมาติดตอม่อสะพาน แต่สะพานมีความกว้างของตอม่อเหมาะสมแล้ว ประกอบกับการระบายน้ำเป็นไปได้ช้าเนื่องจากมีวัชพืชเต็มลำน้ำ)

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70%

หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลหุ่นต้อม

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
---------------------------	-------------------------------------

<p>น้ำแมกั่ว ซึ่งเป็นแม่น้ำสาขาของแม่น้ำปิงไหลลงแม่น้ำปิงที่พิกัด 493457 2052539 47Q มีสะพานที่มีความกว้างของช่วงตอม่อ 8.0 m. ความลึก 3.0 m. จำนวนตอม่อ 3 แถว</p> <p>โดยทั้งทางด้านเหนือน้ำและท้ายน้ำมีวัชพืชแน่นหนาทั้งฝิวน้ำ และขึ้นเต็มตลิ่งทั้งสองข้างของลำน้ำ</p> <p>ประกอบกับตรงบริเวณฐานตอม่อมีตะกอนและเศษกิ่งไม้สะสมเป็นปริมาณมาก ทั้งนี้บริเวณด้านเหนือน้ำของตัวสะพาน</p> <p>มีการระบายน้ำออกจากพื้นที่ชุมชนบริเวณนั้น</p>	<p>เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของแมนนิ่ง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง</p> <p>โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $37.5 \text{ m}^3/\text{s}$</p>
<p>โดยทำเป็นท่อเหลี่ยมแบบปิดฝิด้านบน ที่มีความกว้าง 3.5 m. ความลึก 1.8 m. ไหลเข้ามาเสริม ทำให้เมื่อเข้าสู่ช่วงฤดูฝน</p> <p>น้ำแมกั่วจะมีปริมาณน้ำไหลเยอะพร้อมกับการระบายน้ำออกจากพื้นที่ ทำให้ตำแหน่งที่ทำการสำรวจ</p> <p>ซึ่งเป็นสะพานมีการดักจับสิ่งปฏิกูลต่างๆเต็มตลอดทั้งช่วงของตอม่อ ทำให้ไม่สามารถระบายน้ำออกจากน้ำแมกั่วได้ทัน</p> <p>จนน้ำเอ่อล้นตลิ่งท่วมทั้งสองฝั่งของลำน้ำ</p> <p>เข้าท่วมพื้นที่เกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่</p>	<p>สะพานมีช่วงตอม่อที่มีขนาดเหมาะสม แต่น้ำแมกั่วมีวัชพืชขึ้นอย่างหนาแน่น ประกอบกับมีน้ำที่ระบายออกจากพื้นที่ชุมชนเข้ามาเสริม</p> <p>ดังนั้นจึงควรทำการขุดลอกลำน้ำตลอดทั้งสาย</p> <p>ทั้งนี้ช่วงหน้าฝนทำการขุดลอกสิ่งปฏิกูลที่มาติดตัวตอม่อสะพาน เพื่อให้หน้าในลำน้ำระบายได้สะดวกขึ้น</p>

รูปภาพประกอบ

